

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Anthologia Sacra

Ex Probatissimis Vtrivsqve Linguæ patribus collecta, atque Octastichis
versibus comprehensa

Billy, Jacques de

Parisiis, M.D.LXXV.

Flagitiosam vitam plus molestiæ, quàm voluptatis habere. 87.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50828)

S A C R A

operantes quandam iam debiti
partem soluunt. Neque enim ab-
solutus est debitor, qui multa
reddit, sed qui omnia: nec ad bra-
uium victoriæ peruenit, qui in
magna parte spectaculi velociter
currit, sed iuxta metas veniens, in
hoc, quod est reliquum, deficit.

Flagitiosam vitam plus mo-
lestiæ, quàm volupta-
tis habere.

87.

*C*ui dicam hos similes, quibus est damnosa voluptas
Charior, æternæ quàm bona cuncta domus?
An phrenesi captus? an ei qui patre relicto
Optabat siliquis pellerè posse famem?
An Iacobæa potius de stirpe creatis,
Quis dabat ætherea Christus ab arce cibum?
His tamen (ô miseros homines, ô pectora læua!)
Hac dape porrus erat, cepa nocensque prior?

SCHOLIA.

Lib. 20. Cui dicam hos similes) Huius car-
Moral. minis sententiam à D. Gregorio
cap. 16. mutuatus sum, qui in *Moralium*

libro exponens id quod de Israë-
 litis Exod. 16. scriptū est, his ver-
 bis utitur: Quid signatur in man-
 na, nisi esca gratiæ, suaue sapiens,
 ad refectionem interioris vitæ
 benè vacantibus desuper data?
 Quid per ollas carniū, nisi car-
 nalia opera, in tribulationum la-
 boribus, quasi ignibus, excoquē-
 da? Quid per pepones, nisi terre-
 næ dulcedines? Quid per porros,
 ac cepas exprimitur, quæ plerū-
 que qui comedunt, lachrimas
 emittunt, nisi difficultas vitæ præ-
 sentis, quæ à dilectoribus suis, &
 non sine luctu agitur, & tamen
 cum lachrimis amatur? Manna
 igitur deserētes, cum peponibus
 ac carnibus porros cepasque
 quæsierunt: quia videlicet per-
 uersæ mentes dulcia per gratiam
 quietis dona despiciunt, & pro
 carnalibus voluptatibus labo-

Cap. 15.

riosa huius vitæ itinera, etiam lacrimis plena, concupiscunt: Contemnunt habere vbi spiritualiter gaudeant: desideranter appetunt vbi & carnaliter gemant. Ob eamque causam idē Auctor paulò antè illud Iob aptissimè in eos torquet, Inebriauit me absinthio. Ebri⁹ quisque, inquit, quod patitur nescit: qui vero absinthio inebriatur, & hoc quod sumpsit amarum est, & tamen nō intelligit eandē amaritudinem, qua repletur. Humanū igitur genus recto Dei iudicio in voluptatibus suis sibi dimissum, atque per easdem voluptates spontaneis voluptatibus traditū, absinthio est ebrium: quia & amara sunt quæ pro huius vitæ amore tollerant, & tamen eandem amaritudinem cæcitate cupiditatis, quasi insensibilitate sensus, igno-

rat. Mundi enim gloriam sitiens, dum multas tribulationes pro eo reperit, amarum est quod bibit: sed quia hoc nimis inhianter sumpsit, eiusdem amaritudinis malū discernere iam præ ipsa ebrietate non sufficit. Vide etiam *Iob. 39.*

fusè locum illum, vbi hæc verba Iob, Sub spinis & sentibus delicias esse computabant, ad eiusmodi homines accommodat. Ac præterea Chrysostomum homil. 12. in epist. ad Rom. vbi perspicuè demonstrat, quātū in mala & flagitiosa vita calamitatis insit.

Quis dabit) Hoc est quod ad *Hiere.*
Deū Hieremias aiebat, Nō laboraui sequens te. Et quidem quis *54.*
Christum sequens fatigari posset, cū ipse dicat. Venite ad *Mat. 11.*
me omnes qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos?
Quocirca si ipsi⁹ vestigiis hereta-

mus, nullo vnquam labore deprimemur. Ipse enim sequentibus se vires affert: ac, quò propius ad eum accedimus, hoc fortiores & rubustiores reddimur. Sicque Augustin⁹ de interna ac spiritali lætitia, quam pij sentiunt, verò faciens, ita loquitur: An verò habent corporis sensus voluptates suas, & animus deseritur à voluptatibus suis? Si animus non habet voluptates suas, vnde dicitur, Filij autem hominum in regimine alarum tuarum sperabunt: Inebriabuntur ab vbertate domus tuæ, & torrente voluptatis tuæ potabis eos? Da amantem, & sentit quod dico: da desiderantem, da feruentem, da in ista solitudine peregrinantem, atque sitientem & fontem æternæ patriæ suspirantem. da talem, & scit quid dicam. Si autem frigido loquor, nescit

Tract.

26. in

Ioann.

Psal. 35.

quid loquar. Atque idcirco idem
 Author amatores mundi his ver-
 bis acerrimè insectatur. Leuia
 Deus iubet, vt in æternum viua-
 mus, & obedire negligimus. Ac-
 cusant nos amatores vitæ tem-
 poralis, quam, nec cùm volunt,
 nec quandiu volunt, habent: &
 nos inuicem non accusamus,
 tam pigri, tam tepidi ad capeffen-
 dam vitam æternam, quam si vo-
 luerimus habebimus, cùm ha-
 biterimus non amitteimus. Vide
 etiam de hac re fusiùs serm. 22. de
 verbis Apost. Atque eodem mo-
 do Bernardus illud Psalmistæ ex-
 ponens, O disti omnes obseruan-
 tes vanitates superuacue, Super-
 uacue, inquit, iniqua facit, qui nõ
 modo vtilius & salutaris, sed e-
 tiam iucundius & dulcius Deo
 seruire poterat.

*Tract.**49. in**Ioann.**Super his**verb. Ec-**ce nos re-**lig. omni.*